



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شماره ۸۷۷  
تاریخ ۱۲-۳-۱۳۶۲  
پیوست ندارد  
نسخه اول

رابطه حقوق مجلس شورای اسلامی

مطلب به نام شماره ۴۳۱۷ - ف. تاریخ ۱۳۶۲-۲-۲۱ و پرونده شماره ۱۶۴۳ تاریخ ۱۰-۳-۱۳۶۲

« طرح انجمن وزارت اقتصاد برای بررسی سترپ به ۲۷-۲-۱۳۶۲ مجلس شورای اسلامی » در شورای نگهبان مطرح  
دو جلسه متعدد مورد بحث و بررسی قرار گرفت. اینک نظر اکثریت اعضاء شورا به شرح زیر  
اعلام میگردد :

۱- نظر به اینکه بموجب اصل ۷۱ قانون اساسی، مجلس شورای اسلامی در حدود مندرج  
در قانون اساسی میتواند قانون وضع نماید و طبق اصل ۷۳، « اعمال قوه مجریه جز در امری  
که مستقیماً به عهده صبری گذارده شده، از طرف رئیس جمهور و نخست وزیر و وزیران است »  
نافرمانی مجلس شورای اسلامی در رابطه با مانعده مقام صبری در وزارت اطلاعات، خارج از  
حدود مطرح در قانون اساسی است. بنابراین ماده ۲ با اصول ۷۳ و ۷۱ قانون اساسی مغایر  
است.

۲- ماده ۳ با اصل ۵۷ قانون اساسی مغایرت دارد، و اگر مشمول از ماده زیر نظر است  
قوه قضائیه بر حسن اجرا، قوانین طبق بند ۳ اصل ۱۵۶ قانون اساسی باشد، ترتیب



اجراء نظارت مذکور طبق اصل ۱۷۴ قانون اساسی و بعضی اصول دیگر مربوط به قوه قضائیه تعیین شده است و باید به محض تعیین شده اعمال گردد.

۳- ماده ۴ نیز مقرر است که قانون اساسی زیر تعیین ناظر دائمی در زیرخانه ما و سایر نهادهای دولتی از طرف مجلس شورای اسلامی فرعی و مخالف قوه مشقنه در قوه مجریه است و این امر از مصادر و اصول ۷۶ قانون اساسی میباشد.

۴- چون مواردی که در ماده ۵ و تبصره آن مرقوم به اذن حاکم شرح شده است مورد است که با استوفاء اخلاق و حرمت عقیدت آنها ارتباط دارد و این موارد بطور تفصیل در قانون معلوم نشده است و حاله آنکه به مقامات قضائیه و اجرائیه نافرنگذاری است، با اصل ۸۵ قانون اساسی مغایرت است. بعلاوه مستفاد از اصول ۱۵۶ و ۱۵۷ قانون اساسی این است که تشکیل مدارس و ادارات و استخدام قضات صالح برای آنها در صلاحیت سرطابقاً قضائیه است و تعیین قاضی شرع برای مواردی که مربوط به قوه قضائیه است در سراسر اطلاعات بدون تشکیل مدارس و ادارات، خارج از صلاحیت سراسری قضائیه بوده و با اصل ۱۵۷ قانون اساسی مغایرت دارد. جهت نظر شامل تبصره های ۳ مواد ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ نیز



جمهوری اسلامی ایران

شورای عالی  
قانون

مجلس

شماره ۸۷۷

تاریخ ۱۲-۳-۱۳۶۲

پیوست ندارد

صفحه سه

میباشد.

۵- چون مستند از اصل ۲۵ قانون اساسی، جمعیت مجتسب در سطح همگانی مردمی است و استثناء « مگر حکم قانون » شامل خود این نوع مجتسب عام و آئین آن نمیشود. بند ۳ ماده ۱۴ و عبارت « با تدریج استفاده از نیروهای مردمی » در بند الف ماده ضروری، با اصل ۲۵ قانون اساسی مغایر شناخته شد و از جهت اذیت با موازین شرعی نیز به تأیید اکثریت فقهاء رسید.

سایر موارد مبصره ها مغایر موازین شرع و قانون اساسی شناخته نشد و الحاق آن به تدریج است که :  
الف - ماده ۱۸ با توجه به اینکه نهاد آخ الام تأمین نهادها و سازمانها به قبول قدرت در وزارت اطلاعات نمی باشد، من غیر با قانون اساسی شناخته نشد.

ب - در برابری در مخالفت نهادهای سازمان قانون شخصی ندارند، نیاز به قانون دارند و بر این قانون عمل کردن مجاز میباشد.

دکتر محمد باقر  
مجلس شورای اسلامی  
لطف الله حافی  
رئیس هیئت مدیره